MTV en Haat

Inleiding door vertaler:

In deze lezing spreekt dr. Pierce over het relatief nieuwe fenomeen “Hate crimes”. Hoewel de statistieken laten zien dat de meeste “Hate crimes” worden gepleegd door zwarten op blanken en door homo’s op hetero’s, willen de Joodse media ons wijsmaken dat blanke, heteroseksuele mannen het werkelijke gevaar zijn. De Joden zijn uiterst selectief in hun verslaggeving van het nieuws en lobbyen tegelijkertijd voor nieuwe “hate crime” en “thought crime” wetgeving.

De Lezing

Door Dr. William Pierce

Drie weken geleden heb ik jullie verteld over de gruwelijke massamoord en verkrachting van jonge blanken door een paar zwarten in Wichita, Kansas. Wat ik vooral benadrukte toen ik sprak over deze verschrikkelijk misdaad tegen ons volk, was dat de Joodse nieuwsmedia en de liberalen die met hen samenspannen –types als Bill Clinton- opzettelijk de berichtgeving hierover in de doofpot stopten.

Het was niet dat ze het niet belangrijk genoeg vonden; ze wisten dat het belangrijk was, dat was juist de reden dat ze het nieuws in de kiem wilden smoren. De mensen die verslag zouden moeten brengen van ieder detail van wat er in Wichita gebeurde hielden hun mond. Zij hoopten dat je er niet over te weten zou komen. Daarom vertelde ik je wat er in Wichita gebeurd is, en legde uit waarom de Joodse mediabazen niet willen dat je er over hoort.

Natuurlijk was de massamoord in Wichita niet de enige nieuwswaardige gebeurtenis die door de Joodse media onder de tafel wordt geschoven terwijl ik het over Wichita had. Het is alleen dat ik besloot het over Wichita te hebben. En ik verwachtte dat ondertussen nieuws over enkele van de andere misdrijven tegen ons volk door zouden lekken door andere media. Wel, dat is niet gebeurd. De Joden slaagden er in het deksel op de doofpot te houden. Toen vorige week een van de top Joden uit de media, Sumner Redstone, de eigenaar van Viacom, MTV, Paramount en CBS me provoceerde, besloot ik dat ik echt meer moet spreken over de verschrikkelijke dingen die ons volk wordt aangedaan door deze multiculturele samenleving die de Joden en hun vrienden ons hebben opgelegd.

Sumner Redstone verdraait de feiten

Ten eerste, de provocatie. Eigenlijk zijn MTV’s programma’s non-stop provocaties. Het centrale thema is rassenvermenging. Dit wordt ons dag en nacht, week na week de strot ingeschoven: alle rassen en beide geslachten door elkaar heen, schuddend en draaiend en aftrekkend en rappend op negermuziek. Tot een paar jaar geleden kon ik niet begrijpen waarom blanke ouders, bij hun volle verstand, hun kinderen aan deze rotzooi konden blootstellen. Nu snap ik het lemming fenomeen beter. Ik begrijp nu dat de meerderheid van ons volk –blanke mensen- alles zal doen, hoe ranzig of ziek of zelfvernietigend dan ook, dat zij geloven dat modieus is.

“Lemmings” was Dr. Pierce omschrijving van het volgzame type mensen die hun wereldbeeld aan de TV en andere gecontroleerde media ontlenen.

Ook begrijp ik nu beter hoe de Joden hun controle over de massamedia van nieuws en vermaak kunnen gebruiken om trends te beginnen en onze instituties naar beneden te halen, onze samenleving naar beneden te halen, een leger van handlangers naar beneden te halen – zakenmensen, acteurs en actrices, woordvoerders, dominees en politici en schrijvers en docenten—mensen van ons eigen volk, om hen te helpen met hun smerige zaakjes. En laat me duidelijk zijn, wanneer we hen ter verantwoording zullen roepen zal de straf voor al deze verraders -voor al de onzen die bewust en moedwillig met de vijanden van ons volk hebben geheuld, voor al deze blanken die hun gezichten, hun stemmen, hun namen hebben laten gebruiken om de Joden die hun betalen te verhullen- hun straf zal verschrikkelijk zijn.

Wel, laten we niet op de zaken vooruitlopen. Afgelopen week onderbrak MTV haar dagelijkse portie vuil om ons een speciale dosis hersenspoeling toe te dienen. Het ging hier om een betoog voor “hate crime” en “speech crime” wetgeving. Twee decenia proberen de Joden harder en harder om ons meer wetten op te leggen om te bepalen wat we mogen zeggen en denken. Het was de grootste Joodse lobby groep, de Anti-Defamation League van B’nai B’rith, die het concept “hate crime” had bedacht en het voortouw nam in de promotie ervan onder de politie en rechtbanken, de overheid en de bevolking. Zoals te verwachten waren de politici volgzaam, maar het ging de Joden minder makkelijk af om de blanke bevolking er van te overtuigen dat mensen gestraft zouden moeten worden voor wat ze zeiden of wat ze zogenaamd dachten wanneer ze een misdrijf plegen, in plaats van alleen voor het misdrijf zelf. Dit Joodse concept staat tegengesteld aan onze hele Westerse juridische traditie, het staat tegenover ons gevoel van rechtvaardigheid.

Daarom besloten de Joden meer tijd te besteden aan propaganda, aan hersenspoelen, om onze mening te veranderen. De eerste stap, nog voor het proberen meer wetgeving te krijgen die meningsuiting en gedachtes strafbaar stelt, was het publiek te laten wennen aan het begrip

“hate crime”, om hen deze nieuw bedachte misdaad categorie te laten accepteren. Daarom deden ze twee dingen. Ze begonnen te spreken en te schrijven over “hate crime” in al hun massamedia. Als je in oude nummers van de New York Times, Time of Newsweek magazine zoekt, zul je zien dat de term voor ongeveer 1985 niet bestond, en toen opeens bijna in iedere uitgave opdook. De campagne om het publiek “hate crime” en “speech crime” als misdrijven te laten beschouwen was begonnen –en het was een geplande, voorzichtig ontworpen campagne; het gebeurde niet zomaar.

Toen in April 1990 kregen ze de “Hate Crimes Statistics Act” door het Amerikaanse Congres, en president George Bush sr. tekende het en maakte het tot wet. Het enige dat het verlangde was dat wethandhavende bureaus bijhouden in welke misdaden racistische gevoelens of een aversie tegen homoseksuelen een factor had kunnen zijn. Het werkelijke doel was niet om statistieken te krijgen: het ging er om de politie te laten wennen aan nieuwe categorieen van misdrijven. En toen volgde de werkelijke wetgeving, vooral op staatsniveau. Wat de Joden nu willen is een enorm versterkte wetgeving op landelijk niveau. Dat was het doel van Sumner Redstone’s speciale MTV uitzending vorige week. Het bestond uit urenlange herhalingen van zogenaamde “hate crimes” –misdrijven tegen zwarten, Aziaten, Joden en homoseksuelen door heteroseksuele blanke mannen. De Joden die de het programma regiseerden stopten er zelfs een paar misdrijven tegen blanken door niet-blanken in, maar de boodschap van de uitzending was duidelijk: “Haat” is een blank fenomeen en de meeste zogenaamde “Hate crimes” worden gepleegd door heteroseksuele blanke mannen.

In werkelijkheid is in de grote meerderheid van de gevallen de slachtoffers blank zijn en de daders niet-blank. In zowat elke interraciale verkrachting bijvoorbeeld, is het slachtoffer blank. En als je je afvraagt of haat wel of niet een factor is in deze zwart-op-blank verkrachtingen, lees Eldridge Cleaver’s autobiografie *Soul on Ice* en lees wat hij er over te zeggen heeft. Cleaver was een zwarte verkrachter en een lieveling van de Joden en wordt door hen in eerbetoningen genoemd als een “burgerrechten activist”.

Cleaver schreef:

“Ik ging verder en zocht naar blanke prooien. Ik deed dit bewust, opzettelijk, moedwillig, methodisch…….. Verkrachting was een daad van verzet. Ik genoot er van dat ik de wet van de blanke man brak en er tekeer tegen ging….en dat ik ontucht pleegde met zijn vrouwen….”

De feiten van interraciale misdrijven zijn eenvoudig genoeg te achterhalen uit de misdrijf statistieken bijgehouden door de FBI lang voor de ADL’s Hate Crimes Statistics Act uit 1990. Deze statistieken worden nog steeds bijgehouden en kunnen ingezien worden bij het Ministerie van Justitie in Washington als de *Uniform Crime Reports*. Maar in de “Hate Crime” uitzending van afgelopen week speelden de feiten geen rol. Het ging mr. Redstone er om een gevoel van “White guilt”, blanke schuldgevoelens op te roepen, om de blanke kijkers moreel te ontwapenen. Daarnaast was het hem te doen om een gevoel te creeeren dat we echt nieuwe en strengere wetgeving nodig hebben om deze verschrikkelijke, hatende, heteroseksuele blanke mannen onder controle te houden.

Daarom was het belangrijk om het beeld te handhaven dat in interraciale misdrijven niet-blanken en homo’s de slachtoffers zijn en heterofiele blanke mannen de daders.

Daarom vertelde MTV ons voor de zoveelste keer over de zwarte crimineel in Jasper die stierf aan een touw achter een auto in Jasper, Texas. En over de homofiel die in Larawie, Wyoming

werd dood geslagen, maar verzweeg de verschrikkelijke interraciale massamoord in Wichita afgelopen maand. Ook werden talloze andere recente en gruwelijke haat misdrijven, waarin blanken het slachtoffer waren, verzwegen.

Neem bijvoorbeeld Vickie Lynn McGraw. Minder dan een maand geleden, in de avond van 23 december verliet zij haar huis in Shreveport, Louisiana, om op visite te gaan bij vrienen. De 48-jarige blanke moeder van twee, eerder getrouwd met een politie officier uit dat stadje, kwam nooit aan. Twee zwarten hingen rond bij haar huis en zodra ze in haar auto grepen ze haar. Ze bedreigden haar met pistolen, dwongen haar hen binnen te laten en reden weg.

Daarna was het het bekende verhaal. De zwarten reden haar naar een pinautomaat en dwongen haar geld op te nemen. Toen sloegen ze haar in elkaar en verkrachten haar, ook anaal. Uiteindelijk gooiden ze haar uit de auto, schoten een kogel in haar achterhoofd en lieten haar lichaam achter in een greppel aan de kant van de weg, waar een voorbijganger haar de volgende morgen vond. Ondertussen hadden de zwarten nog eens vijf "gelijke mensen" opgepikt en ze gingen allemaal winkelen met de credit cards van mevrouw McGraw.

Het kostte de politie maar drie dagen om de moordenaars en hun maatjes te arresteren. En de lokale krant, de *Shreveport Times*, bracht een eerlijk verslag uit van wat er gebeurde, met foto's van mevrouw McGraw en van de sub-mensen die haar verkracht en vermoord hadden. De *Times-Picayune* uit New Orleans hield de berichtgeving tot een minimum, zonder foto's en zonder een hint naar het ras van het slachtoffer of de daders. En dat was het. Buiten Louisiana heeft er niemand gehoord wat Vickie Lynn McGraw is overkomen.

En ze was niet zomaar een of andere blanke uitkeringsslet die met zwarten rondhing, een stuk negernaaiende blank afval a la Nicole Brown Simpson (O.J. Simpson's vrouw), van wie we kunnen zeggen dat ze kreeg wat ze verdiende. Ze was een nette, blanke vrouw uit de middenklasse, een echtgenote en een moeder met wie letterlijk miljoenen andere blanke Amerikaanse vrouwen zich konden identificeren en sympathiseren – precies de reden waarom de Joodse media bazen dit nieuws verzwegen. Miljoenen nette blanke vrouwen die met Vickie McGraw sympathiseren, denken over wat er met haar is gebeurd en dan misschien nadenken over waar de multiculturele samenleving ons naar toe brengt, is wel het laatste wat ze willen. Als ze te veel over mevrouw McGraw nadenken, zullen ze wellicht minder open staan voor Sumner Redtone's uitzending over "hate crimes" op MTV afgelopen week.

Ik bedoel, kom op, als je in de media business zit om geld te verdienen, als je simpelweg een zakenman bent, dan vlieg je op een zaak als die van Vickie McGraw af, en probeert er het meeste uit te halen. Het is duidelijk dat miljoenen Amerikanen door dit verhaal geraakt zullen worden. Maar als de belangrijkste reden dat je in de nieuws business zit is om het publiek te manipuleren, om het publiek te hersenspoelen, dan neem je andere overwegingen, niet waar? Als je niet gewoon een media zakenman bent die toevallig Joods is, maar in plaats daarvan een koud en berekenend roofdier, samenwerkend met andere roofdieren met als gezamenlijk doel het misleiden en demoraliseren van het blanke publiek. Dan stop je gebeurtenissen zoals de moord op Vickie McGraw en de Wichita massamoord in de doofpot, net als ieder ander verhaal dat jouw vernietigende, genocidaal doel niet van pas komt.

Laten we even van dit onderwerp afstappen en naar een ander aspect van Sumner Redstone's pogingen om het blanke publiek te beïnvloeden op het gebied van "hate crime" en "speech crime". Sommige van de "hate crime" slachtoffers die hij behandelde in zijn speciale uitzending waren homoseksuelen, in het bijzonder Matthew Shepard, de jonge nicht die de

fatele vergissing maakte om een date te vinden in de verkeerde kroeg in Laramie, Wyoming, een aantal jaar geleden. En net zoals MTV loog over interraciale misdrijven, om ons blanken te overtuigen dat blanken de voornaamste daders zijn en niet-blanken de voornaamste slachtoffers, logen ze ook over misdrijven tussen homo's en hetero's. Proberend ons te doen geloven dat in bijna al die gevallen de homo's de slachtoffers zijn en hetero's de daders.

Kun je je John Wayne Gacy herinneren? Hij was een homoseksuele seriemoordenaar, de meest bekende seriemoordenaar in de Amerikaanse geschiedenis. Gacy handboeide, verkrachte, seksueel martelde en vermoorde 33 jonge mannen tussen 1972 en 1978.

John Wayne Gacy, een homofiele verkrachter en moordenaar.

Hij dumpte de meeste lichamen in de kruipruimte onder zijn huis in Chicago. En dan hebben we Jeffrey Dahmer. Ken je die naam? Dahmer nam het stokje van Gacy over. Tussen 1978 en 1991 vermoorde hij 16 jongens en jonge mannen na hen gedrugd en verkracht te hebben. Hij at dan delen van hun lijken en bewaarde maandenlang hun hoofden en geslachtsdelen in zijn koelkast.

Gacy en Dahmer kregen beide behoorlijk wat aandacht in de media toen ze werden gearresteerd, omdat dat gebeurde voor de huidige beweging om homofielen als "slachtoffer" te profileren momentum had opgebouwd.

Maar gedurende het Clinton tijdperk –de jaren '90 – heeft deze trend heel veel momentum op kunnen bouwen. Als je naar eerdere uitzendingen van mij hebt geluisterd zul je je de naam Jesse Dirkhising herinerren. Ik sprak een aantal keer over hem in oktober 1999. Hij was de 13-jarige jongen uit Rogers, Arkansas, die ontvoerd werd door twee homo's, vastgebonden, verdoofd en werd verkracht tot de dood erop volgde, op 26 september 1999. Deze afschuwelijke homofiele moord werd totaal verzwegen door de Joodse media bazen buiten Arkansas. De Mathew Shepard zaak, die een jaar eerder had plaatsgevonden, ontving nog steeds wereldwijde publiciteit. Iedere aadacht voor de moord op Jesse Dirkhising zou de media campagne voor Mathew Shepard de wind uit de zeilen nemen. Daarom zeiden de media bazen niets over kleine Jesse.

Feit: Homo’s en negers hebben meer slachtoffers gemaakt onder hetero’s en blanken dan andersom. Toch schildert de Joodse media blanken en hetero’s af als daders en homo’s en negers als slachtoffers.

Ik denk dat mijn punt duidelijk is. Als je van het aantal slachtoffers uitgaat, liggen de homo’s ver voor op de hetero’s. Waarom probeerde meneer Redstone ons dan zo hard te overtuigen dat het anders zat? Wel, in de eerste plaats, werd de erg losse coalitie die bestond tussen de vijanden van een traditionele blanke samenleving –Joden, feministen, etnische minderheden, liberalen en homofielen – veel dichter en beter georganiseerd tijdens de twee Clinton regeringen. Homofielen zijn een tree omhoog gegaan in de coalitie en hebben nu volwaardige “slachtoffer” status, samen met Joden, zwarten en andere niet-blanken. En ten tweede dient het hun plan om aan de lemmings te bewijzen dan heterofiele blanke mannen gevaarlijke “haters” zijn, die ontwapend en beperkt moeten worden door nieuwe wetten.

Wel, eigenlijk,vanuit meneer Redstone’s standpunt, komt er meer bij kijken. Het creëren van sympathie voor homo’s en hen een special, juridisch beschermde plaats te geven, dient ook om de moraal van de samenleving nog verder te ondermijnen en de samenleving moreel te verzwakken. De samenleving die Redstone en zijn stamgenoten zo druk bezig zijn op te slokken. Hun huidige “hate crime” en “speech crime” campagne is er niet alleen om te voorkomen dat homo’s in elkaar geslagen worden wanneer ze iemand proberen te versieren in de verkeerde kroeg of dat hun gevoelens worden gekrenkt wanneer iemand een grove mop over hen verteld. Er is een heel syndroom van min-of –meer verwante maatschappelijke veranderingen die worden opgelegd samen met de acceptatie van homoseksualiteit: pedofilie bijvoorbeeld, en kinderporno, dat een erg homoseksuele nadruk heeft. Naar mijn mening is geen van deze veranderingen gezond; niks ervan is goed voor ons. Ze zijn alleen goed voor de mensen die ons willen verzwakken en ons willen vernietigen.

Ik ontvang brieven van luisteraars die het hier niet mee eens zijn. Zij willen niet geloven dat de media campagne kwaadaardig is. Ze geloven liever dat het alleen ligt aan de liberale houding van media mensen, die van nature sympatizeren met de underdogs, met de zwakkeren en de vreemdelingen en de moreel gehandicapten. Dat betekent dat we zouden geloven dat Sumner Redstone en al zijn dure werknemers bij MTV en CBS en Paramount nog nooit hebben gehoord van de *Uniform Crime Reports* van het ministerie van Justitie of van de Wichita of Shreveport moorden of van John Wayne Gacy of Jeffrey Dahmer of van de moord op Jesse Dirkhising. Wij worden geacht te geloven dat blanken vaker de daders zijn in interraciale misdrijven en dat homofielen aardige, ongevaarlijke mensen zijn.

Wel, ik ben er van overtuigd dat ze deze dingen niet werkelijk geloven. Ik weet zeker dat ze bewust en opzettelijk het nieuws manipuleren met kwade intenties. Opzettelijk schetsen ze een verkeerd beeld in het nieuws van de werkelijkheid. En ze doen het met kwade intentie; ze doen het om ons te verzwakken en te vernietigen.

Hoewel er luisteraars zijn die deze conclusie niet willen trekken, geloof ik dat de meesten van jullie het hier met me eens zijn: namelijk, dat de mediabazen precies weten waar ze mee bezig zijn, dat ze opzettelijk het nieuws verdraaien en opzettelijk gebeurtenissen die ze niet willen dat wij te horen krijgen in de doofpot stoppen. Dat is de enige conclusie die een verstandige toeschouwer kan trekken uit het bewijs.

Veel andere luisteraars vinden het moeilijk een van mijn andere conclusies te accepteren, namelijk dat het niet maar enkele slechte Joodse media bazen zijn die opzettelijk ons nieuws

verdraaien en films produceren die rassenvermenging promoten en ons proberen te overtuigen dan homofilie normaal is, en een paar Joodse lobby groepen zoals de Anti-Defamation League en het Southern Poverty Law Center die voor “hate crime” en “speech crime” wetgeving lobbyen, maar dat het de Joden als een geheel zijn die deze dingen doen. De Joodse mediabazen en de Joodse lobbygroepen doen hun kwaadaardige en vernietigende werk als onderdeel van en namens de Joodse gemeenschap als een geheel. Veel luisteraars willen dat nog steeds niet geloven omdat ze nog steeds op een soort zachte, vrouwelijke, subjectieve manier nadenken. Ze richten zich op de individuele uitzonderingen, op de Joden hier en daar die zich min of meer gedragen, en deze uitzonderingen zorgen ervoor dat ze het de verbanden niet zien.

Laat me proberen een duidelijker beeld te maken voor deze luisteraars. Ik denk dat jullie allemaal gehoord hebben over de controversie aangaande het verbod voor homoseksuelen om leiders te worden in de padvinderij. De media beschrijven dit verbod op homofiele padvindersleiders als een geval van intolerantie, vooroordelen, haat, etc. Ze hebben de notie dat homofiele leidinggevenden in de padvinderij hun positie misschien zullen misbruiken om de jongetjes onder hun toezicht te misbruiken afgedaan als belachelijk. Wel, mensen uit de padvinderij weten beter en hebben dit verbod telkens doorgevoerd. Dus nu vergroten de Clinton coalitie types de druk. Ik zal het begin van een bericht uit de *New York Times* van tien dagen geleden voor je lezen. Het artikel, door Laurie Goldstein, heeft de titel “Joodse Groep Raadt aan Banden te Verbreken met Padvinderij: een Protest tegen het Verbod op Homofiele Leden.”

Ik lees nu uit de *New York Times* van 10 januarie, pagina A12:

Leiders uit de Reform Joodse gemeenschap raden ouders aan hun kinderen uit de Amerikaanse padvinderij halen en dat synagoges stoppen met het sponsoren van padvinders, tot nu toe de heftigste reactie bij een religieuze groep tegen de beslissing van het Hooggerechtshof om de padvinderij toe te staan homofiele leden te weren.

Het artikel vertelt verder dat Reform Jodendom ongeveer 40% van Amerika’s zes miljoen Joden vertegenwoordigt. Deze verklaring van de leiders van het Reform Jodendom is in feite alleen maar een media stunt, omdat vrijwel er geen Joden betrokken zijn bij de padvinderij, noch als sponsors, noch als leden. Maar het is een behoorlijk goede indicatie dat de Joodse gemeenschap als geheel achter de Joodse media bazen staat, tenminst op dit punt, het ons proberen te overtuigen dat homofielen “gewoon” zijn en geen gevaar voor de samenleving vormen.

In latere uitzendingen zullen we kijken naar de positie van de Joodse gemeenschap als een geheel inzake ander beleid dat wordt gepromoot door de Joodse media bazen.

Januari 2001